

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται οπούτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμόρφωση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Βιβλία Γνώσεων & Δραστηριοτήτων

Εύα Βακιρτζή, Το Αυγό

Εικονογράφηση: Χxxxxxxxxxxxx Χxxxxxxxxxxxx

DTP: Εύη Καλλιγιάννη

Διορθώσεις: Χxxxxxxxxxxxx Χxxxxxxxxxxxx

Φιλμ-μοντάζ: Χxxxxxxxxxxxx

Copyright© για την εικονογράφηση Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2013

Copyright© Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), Χxxxxxxxxxxxxxxxx, 2013

Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Χxxxxxxxx 201Χ

ΚΕΤ 8771 ΚΕΠ ΧΧΧ/ΧΧ ISBN 978-960-16-ΧΧΧΧ-Χ

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ**

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 21.36.50.000, 210.52.05.600,
ΦΑΞ: 210.36.50.069, 210.52.05.669

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Β. ΕΛΛΑΔΑΣ: ΚΟΥΡΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ- ΠΕΡΙΟΧΗ Β΄ ΚΤΕΟ), Τ.Θ. 1213, 570 09

ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ, ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, ΦΑΞ: 2310.70.63.55

Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Εύα Βακιρτζή

Το Αυγό

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Γεια σας! Το όνομά μου είναι Βίκτωρ. Και από δω η οικογένειά μου! Η μαμά, ο μπαμπάς, η αδελφή μου η Λίζα και η δασκάλα μου η Ελβίρα. Θέλω να σας μιλήσω για μένα! Δεν είμαι σίγουρος ότι θέλτε να μάθετε. Ίσως όμως να είστε και περίεργοι. Γιατί εγώ σίγουρα σας φαίνομαι περίεργος!

Όσοι με βλέπουν για πρώτη φορά λένε «μα τι όμορφο παιδί! Φτου, φτου, να μην το ματιάσουμε!». Όμως... μόλις με πλησιάσουν λίγο περισσότερο και προσπαθήσουν να μου πιάσουν κουβέντα... αηλιάζουν γνώμη... Και μετά αρχίζουν να μιλάνε μόνο στον μπαμπά και στη μαμά.

«Είναι ντροπαλό το παιδάκι σας και δεν απαντάει;»

«Άργησε να μιλήσει, ε; δεν πειράζει...υπομονή!»,

«Ποπό, πως τσιρίζει έτσι! Μας ξεκούφανε! πρέπει να είστε πιο αυστηροί!»

Κι ένα παράξενο πράγμα. Μοιάζουν να είναι σίγουροι ότι εγώ δεν ακούω... σαν να μην είμαι εκεί... σαν να ήμουν πριν μια σαπουνόφουσκα που... –μπαμ!– έσκασε. Γι' αυτό θέλω να μιλήσω για μένα. Γιατί δεν είμαι σαπουνόφουσκα, είμαι Παιδί. Ακούω ό,τι λένε και τα καταλαβαίνω όλα, και αισθάνομαι και χαρά και ευχαρίστηση και θυμό και λύπη και αγωνία και αγάπη! Όμως με τον δικό μου, κατάδικό μου τρόπο, μέσα στο... Αυγό μου.

Όλοι λένε ότι είμαι κλεισμένος στον Εαυτό μου. Δηλαδή ότι δεν κοιτάω τους άλλους στα μάτια όταν μου μιλάνε, ότι δε θέλω να παίζω με τα παιδιά στο διάλειμμα, ότι μου αρέσουν περίεργα και βαρετά πράγματα, όπως να στριφογυρνώ με τις ώρες ένα κομμάτι σπάγκου στον αέρα ή ότι κάνω μυστήριους και ενοχλητικούς ήχους. Η αλήθεια είναι όμως ότι εγώ νιώθω συνέχεια σαν να μένω σ' ένα παράξενο μέρος. Μέσα σε ένα... μεγάλο άσπρο Αυγό με σκληρό τσόφλι.

Μέσα από το Αυγό μου μπορώ και κάνω ένα σωρό πράγματα στα οποία είμαι πραγματικά καταπληκτικός! Φτιάχνω μεγάλα παζή με εκατό κομμάτια! Με το που φτιάχνω μια φορά το παζή, μετά το θυμάμαι απέξω κι ανακατωτά και είναι για μένα παιχνιδάκι να το ξαναφτιάξω! Ο Γουίνι το αρκουδάκι είναι το αγαπημένο μου! Μου αρέσει επίσης πολύ η μουσική. Με ηρεμεί να ακούω το χοκυ-ποκυ και μπορώ να φτιάξω από μόνος μου μουσική στο αρμόνιο. Βεβαίως! Ο υπολογιστής είναι όμως το καλύτερό μου! Εκεί δεν πιάνομαι! Σ' αυτόν παίζω παιχνίδια χωρίς να χρειάζομαι πολλές οδηγίες και μπορώ να γράφω, να μετρώ και να λύνω δύσκολες ασκήσεις. Κάθομαι λοιπόν στο κέντρο του Αυγού μου, ξέρετε, εκεί που είναι ο νόστιμος, κίτρινος κρόκος, και κάνω όλα αυτά τα πράγματα που μου αρέσουν, όμως... όμως όλος ο ΑΛΛΟΣ, ΕΞΩ κόσμος μοιάζει να γυρνάει σαν φωτογραφίες γύρω γύρω, μέσα στο Αυγό μου, ανάκατα.

$$967+$$

$$\begin{array}{r} 76 \\ 32 \\ +529 \\ \hline 637 \end{array}$$

$$576$$

$$\begin{array}{r} 36 \\ \times 587 \\ \hline 2132 \end{array}$$

$$9263 \times 5 = 205815$$

$$7 = 1928 + 337(2) = 43$$

$$\sqrt[3]{5276} = 93.670$$

$$35027 \times 28$$

$$4385 + 56 = 4441$$

$$\begin{array}{r} 636 \\ \times 27 \\ \hline 17772 \end{array}$$

$$67 - 52 = 15$$

$$\begin{array}{r} 812 \\ :566 \\ \hline 1.4346285 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 75 \\ -28 \\ \hline 47 \end{array}$$

$$2628 : 65+$$

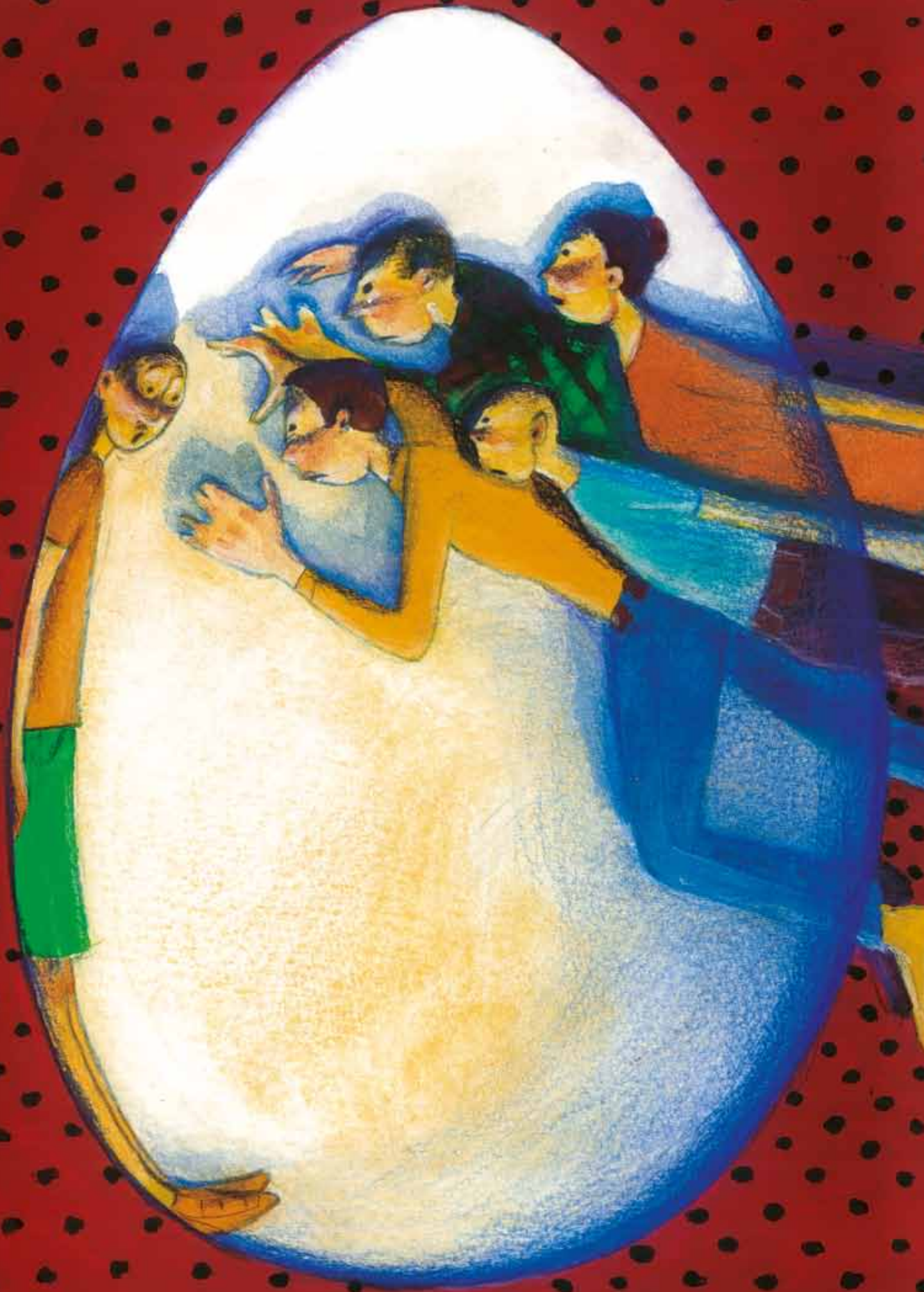
Οι τσιρίδες των παιδιών στην αυλή, το ντρρρρρριν του κουδουνιού στο διάλειμμα, το παφ παφ της σημαίας που τη φυσάει ο αέρας στο κοντάρι, το γρρρρρς των μοθυβιών στο χαρτί, η φωνή της δασκάλας όταν είναι θυμωμένη, λέξεις διάφορες, έρχονται όλα μαζί ανακατεμένα μέσα στο Αυγό μου, στήνουν χορό γύρω μου και με ζηλίζουν. Τότε είναι που πρέπει να κλείσω τα αυτιά μου, να μην ακούω και να μη ζηλίζομαι, να τα αφήσω όλα αυτά έξω από το άσπρο μου Αυγό!

Αυτό βέβαια δε μου συμβαίνει μόνο με τους ήχους. Εσείς θα πείτε τώρα ότι είμαι γκρινιάρης, αλλά μου συμβαίνει και με μερικά χρώματα που δε μου αρέσουν καθόλου μα καθόλου, όπως το χτυπητό πράσινο και το πορτοκαλί, που δεν τα θέλω με τίποτα να μπαίνουν μέσα στο Αυγό μου!

Πιο πολύ όμως αναστατώνομαι όταν με ακουμπάνε ή με κοιτάζουν μέσα στα μάτια άνθρωποι που δεν τους ξέρω ή που δε μου αρέσει να παίζω μαζί τους γιατί είναι φασαριόζοι! Ακόμα και η Λίζα η αδελφή μου είναι μια τέτοια φασαριόζα! Νιώθω ότι όλοι αυτοί μπαίνουν στο Αυγό μου χωρίς να με ρωτήσουν, πιάνουν όλο τον χώρο κι εγώ δεν μπορώ να κουνηθώ. Αφήστε που οι φωνές τους γυρνάνε σαν ανεμοστρόβιλος και μου παίρνουν το κεφάλι. Τότε πρέπει να κάνω κάτι να τους διώξω! Και τότε φωνάζω με όση δύναμη έχω και τους σπρώχνω μακριά, έξω από το άσπρο μου Αυγό.

Υπάρχουν όμως και άνθρωποι που μου αρέσουν πολύ. Μου αρέσει να ακούω τη φωνή τους, μου αρέσει ο τρόπος που με κοιτάζουν και ο τρόπος που με ακουμπάνε.

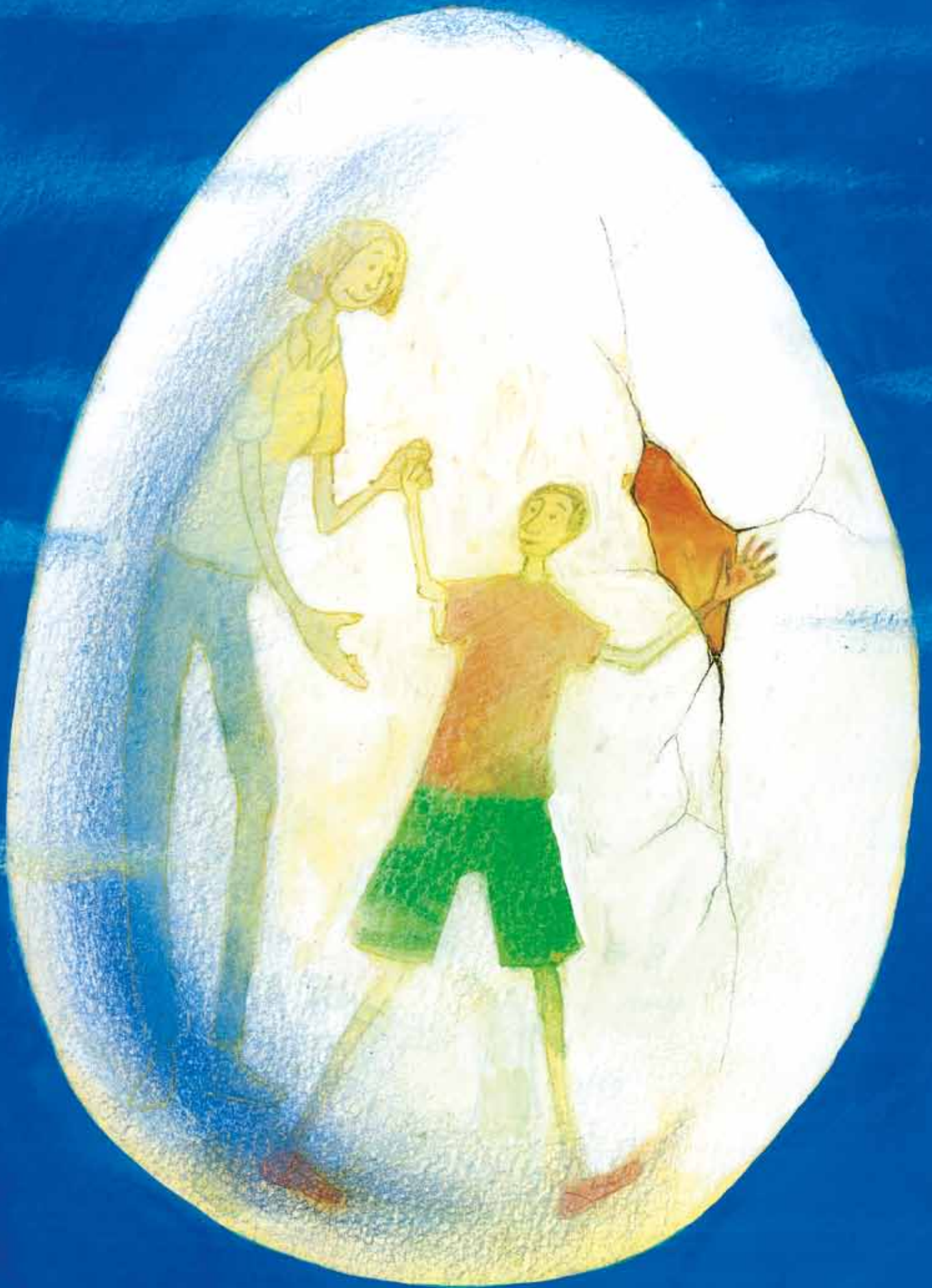
Μα πάνω απ' όλα μού αρέσει ο τρόπος που σκέφτονται για μένα. Δηλαδή ότι είμαι ένα παιδί σαν όλα τα άλλα, που απλώς έχει κάποιες παραξενιές! Αυτούς τους ανθρώπους μπορώ να τους κοιτάζω μέσα στα μάτια και δεν αναστατώνομαι καθόλου! Μερικούς μάλιστα από αυτούς τους αγαπώ πολύ και ξέρω ότι κι εκείνοι με αγαπούν! Όπως η μαμά και ο μπαμπάς, η δασκάλα μου η Ελβίρα και η φίλη μου η Αννούλα. Και τώρα θα σας πω κάτι παράξενο! Κάποιες φορές που έρχονται κοντά μου αυτοί οι άνθρωποι που μου αρέσουν πολύ, ακούγεται ένα κρακ κρακ στο τσόφλι του Αυγού μου και ανοίγει μια μικρή χαραμάδα. Και εγώ τότε σηκώνομαι από τον κίτρινο κρόκο και πάω να κοιτάξω έξω από τη χαραμάδα και βγάζω και κανένα χέρι ή πόδι να πάρει αέρα!!

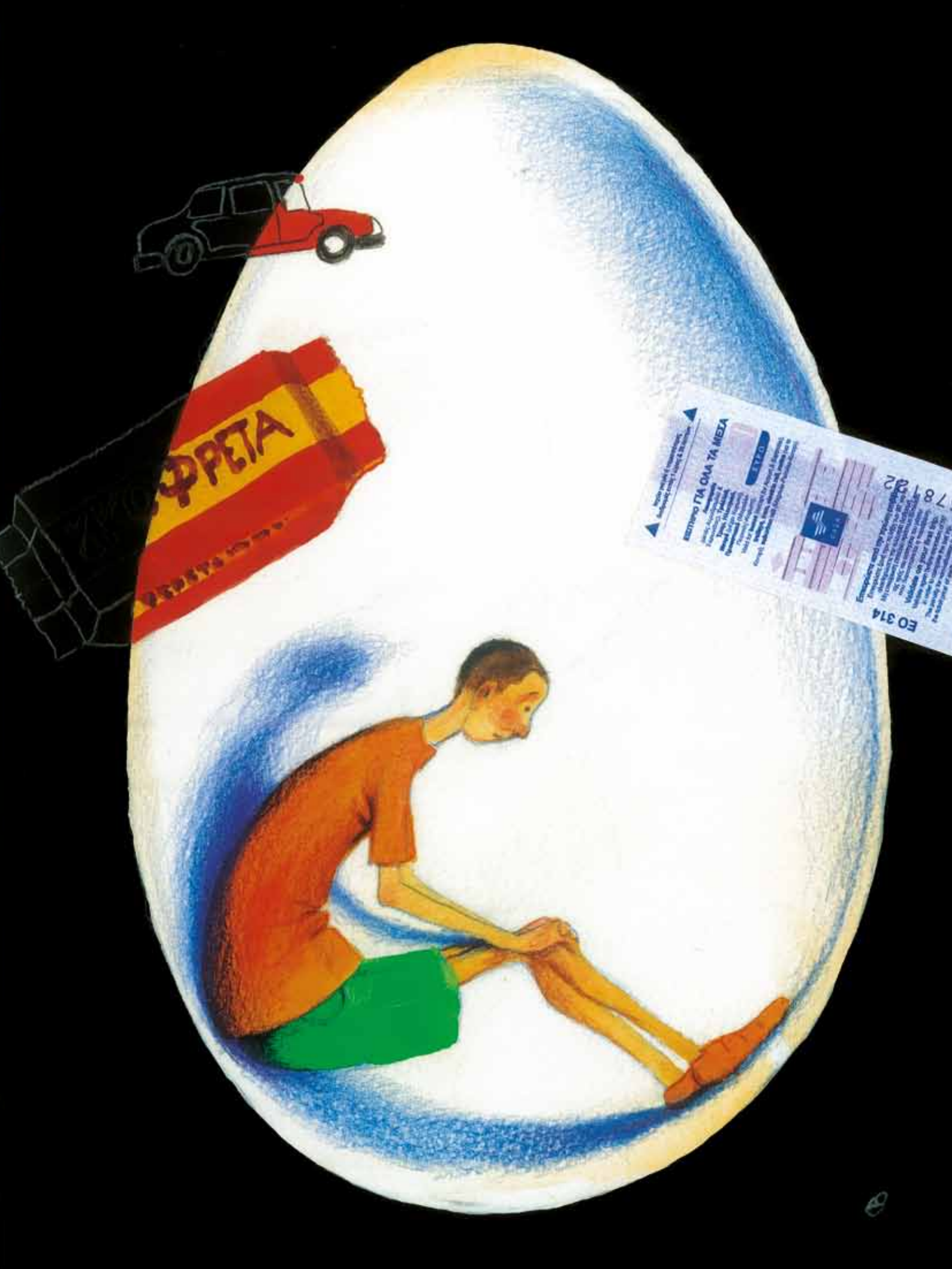
Αυτό προσπαθεί να με καταφέρει να κάνω και η δασκάλα μου η Ελβίρα στο σχολείο. Η δουλειά της δεν είναι μόνο να με βοηθήσει να μάθω να γράφω, να διαβάζω, να μετράω και ένα σωρό άλλα όμορφα πράγματα που η δική σας δασκάλα σας μαθαίνει. Η Ελβίρα προσπαθεί να ανοίγει χαραμάδες στο σκληρό τσόφλι του Αυγού μου και να με κάνει να κοιτάζω έξω. Πιστεύει ότι, αν καταφέρουμε μαζί να ανοίξουμε μια μεγάλη χαραμάδα, που να χωράει να βγάλω το κεφάλι μου έξω και να δω τον κόσμο, τότε τα πράγματα για μένα θα αηλιάξουν.

Θα είμαι λιγότερο κλεισμένος στον Εαυτό μου.

Θα μου πείτε: «Τι σημαίνει αυτό;». Αυτό σημαίνει ότι θα έχω κι εγώ έναν φίλο και θα διασκεδάζω παίζοντας μαζί του αυτοκινητάκια, θα μπορώ να πάω στο παιδικό θέατρο ή στο γήπεδο και δεν θα κλείνω συνέχεια τα αυτιά μου από τις φωνές, θα μπορώ να πάω στο ψιλικατζίδικο και να αγοράσω την αγαπημένη μου γκοφρέτα ή να μπω στο λεωφορείο χωρίς τσιρίδες και να κόψω και εισιτήριο! Να κάνω δηλαδή όλα αυτά που κάνουν τα παιδιά κάθε μέρα, αηλιά που εγώ, επειδή έχω στρογγυλοκαθίσει μέσα στο Αυγό μου και δεν ήέω να βγω, δυσκολεύομαι να τα κάνω. Τώρα θα με ρωτήσετε: «Και πώς θα καταφέρει η Ελβίρα να σε κάνει να βγεις από το Αυγό σου; Γιατί το τσόφλι είναι τόσο σκληρό που δε σπάει ούτε με το σούπερ τρυπάνι!».

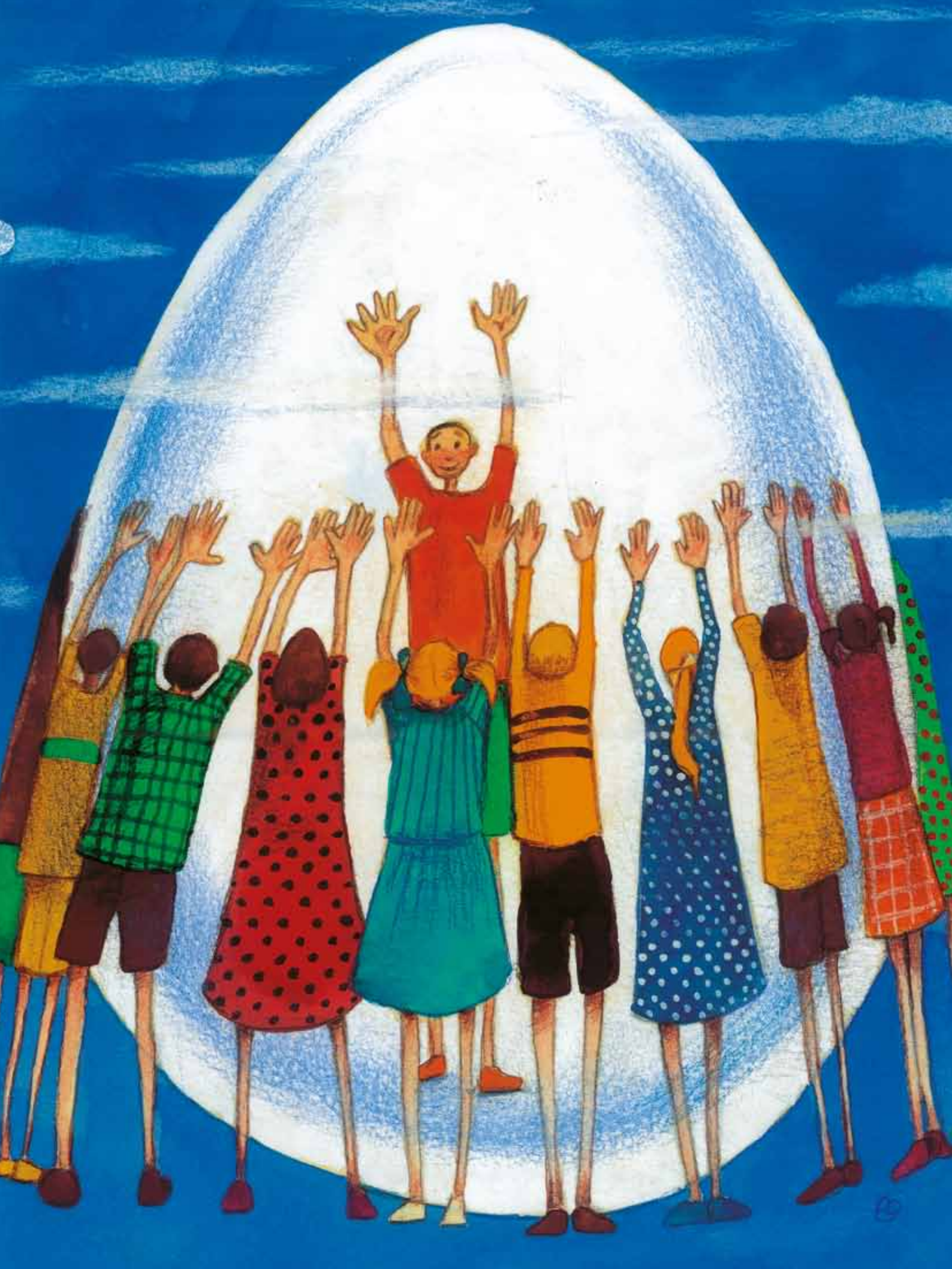
Κι όμως, η δασκάλα μου η Ελβίρα διαβάζει πολλή βιβλία μόνο και μόνο για να με βοηθήσει να ξεφύγω από το Αυγό μου και χρησιμοποιεί διάφορους τρόπους που άλλοτε πετυχαίνουν, άλλοτε όχι. Όμως κανένας από αυτούς τους τρόπους δεν θα πετύχαινε ποτέ χωρίς δύο μαγικές λέξεις. ΑΓΑΠΗ, ΣΕΒΑΣΜΟΣ.

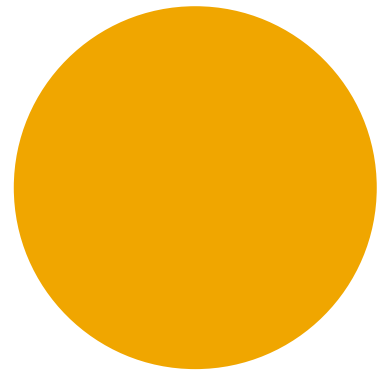
Η Ελβίρα μου δείχνει την αγάπη της με κάθε τρόπο. Με αγκαλιάζει όταν είμαι ανήσυχος, μου λέει πολλά μπράβο και «κόλλη το!» όταν μπορέσω και μείνω συγκεντρωμένος στην άσκηση με τα σχήματα, μου δίνει ένα μεγάλο φιλή όταν τελειώσω το παζή μου, με κρατάει σφιχτά από το χέρι όταν νιώθει ότι φοβάμαι και ότι τη χρειάζομαι. Ακόμα κι όταν με μαλώνει –και αυτό, μεταξύ μας, το κάνει συχνά–, είμαι σίγουρος ότι με αγαπάει! Επίσης ξέρω ότι η Ελβίρα με σέβεται πολύ. Μου λέει συνέχεια ότι είμαι ένα καλό, όμορφο Παιδί που μπορεί να κάνει ένα σωρό πράγματα όταν θέλει.

Μου ηέει επίσης ότι είναι πολύ περήφανη για μένα! Δεν πειράζει που είμαι καμιά φορά πεισματάρης και γκρινιάρης ή που στριφογυρίζω συνέχεια το κομμάτι τον σπάγκο και τη ζαλίζω.

Νομίζω ότι μόλις σας είπα ένα μυστικό. Μήπως το καταλάβατε; Να σας βοηθήσω λίγο; Λοιπόν! Όλοι εσείς που σας φαίνομαι περίεργος τύπος και είστε σίγουροι ότι είναι δύσκολο να με κάνετε φίλο έχετε δίκιο! Δεν είμαι και το πιο εύκολο παιδί για παρέα! Τώρα όμως που ξέρετε ότι ζω μέσα σ' ένα Αυγό με σκληρό τσόφλι που δεν το σπάει ούτε το σούπερ τρυπάνι, μπορείτε να δοκιμάσετε κι εσείς να ανοίξετε μικρές μικρές χαραμάδες, όπως κάνει η Ελβίρα, για να με βοηθήσετε να κοιτάξω έξω. Ίσως και να μου αρέσει και να θελήσω να βγω! Δε χρειάζεται να είστε δάσκαλοι ούτε να έχετε διαβάσει πολλή βιβλία. Ούτε βέβαια να κουβαλήσετε το πιο δυνατό τρυπάνι του κόσμου! Αρκεί, όταν είμαστε μαζί, να έχετε στον νου σας τις δύο μαγικές ηέξεις. Τις θυμάστε;...

Βιογραφικό

Γεννήθηκα στη Θεσσαλονίκη. Παιδί του κέντρου της πόλης, αποφοίτησα από το ιστορικό 10ο Λύκειο στην Ικτίνου και συνέχισα τις σπουδές μου στην Παιδαγωγική Σχολή του Α.Π.Θ. Μετά από περιπλανήσεις ενδιαφερόντων, ήρθε η γνωριμία με τον κόσμο του αυτισμού. Τότε ήταν που αποφάσισα ότι η μελέτη του θα αποτελούσε ένα μεγάλο και σημαντικό κομμάτι στη ζωή μου. Ακολούθησαν μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Exeter στη Μ. Βρετανία (Μ.Εδ στις Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες, Μ.Sc στην Εκπαιδευτική Έρευνα) και ένα παράξενο διδακτορικό (Ph.D) αφιερωμένο στη μελέτη της ανάπτυξης του Αυτιστικού Υποκειμένου.

Έχω εργαστεί ως ειδική παιδαγωγός σε ειδικά σχολεία για σοβαρές μαθησιακές δυσκολίες στην Αγγλία και σε τμήματα ένταξης στη Θεσσαλονίκη. Παράλληλα με τα ακαδημαϊκά μου ενδιαφέροντα (δημοσιεύσεις σε επιστημονικά περιοδικά, ανακοινώσεις), σήμερα εργάζομαι ως ειδική παιδαγωγός – θεραπεύτρια στο πλαίσιο των Διάχυτων Αναπτυξιακών Διαταραχών.

Το «Αυγό» είναι η πρώτη μου συγγραφική προσπάθεια στον χώρο του παιδικού βιβλίου.